

42 раздѣли на всички-тъ. И ядохъ всички и
43 насытихъ ся. И дигнѣхъ отъ укрухъ-тъ
дванадесетъ коша пълны, и отъ рыбы-тъ.
44 А онѣзи които ядохъ хлѣбове-тъ бѣхъ
около петъ тысячи мѣжѣ.
45 И * тутакси понуди ученицы-тъ си да
влѣзѣтъ въ ладіѣ-тъ, и да идѣтъ прѣди
него отвѣждъ къмъ Внесайдъ, доклѣ распу-
46 снѣ той народъ-тъ. И като ги распуснѣ,
47 отиде на горѣ-тъ да ся помоли. И * ко-
гато ся свечери, ладіа-та бѣше въ срѣдъ
48 море-то, и той самъ си на земѣ-тъ. И
видѣ ги че ся мѣчатъ въ гребаніе съ
лопаты-тъ; защото имъ бѣше вѣтръ-тъ
противенъ; и около четвъртъ-тъ стражъ
на нощъ-тъ търгнува къмъ тѣхъ, като вѣр-
вѣше по море-то, и * искаше да ги измине.
49 А тѣ като го видѣхъ че ходи по море-то,
възмѣнѣхъ че е призракъ, и извикахъ.
50 Защото го всички видѣхъ и смутихъ ся.
И тутакси проговори съ тѣхъ, и казува
имъ: Дръзайте, азъ съмъ, не бойте ся.
51 И влѣзѣе при тѣхъ на ладіѣ-тъ, и ти-
хѣхъ вѣтръ-тъ. И ужасавахъ ся въ себе
52 си твърдѣ много, и чудѣхъ ся. Защото
* не разумѣхъ поради хлѣбове-тъ, * понеже
сърдце-то имъ бѣ затвърдило.
53 И * прѣмѣнѣхъ та дойдохъ въ земѣ-тъ
Генисаретскѣ и ся извезохъ на приста-
54 нище-то. И когато излѣзохъ изъ ладіѣ-
55 тъ, тутакси го познахъ. И завтекохъ ся
по всички-тъ онѣзи околны мѣста и нач-
нѣхъ да носятъ на одровѣ болны-тъ,
56 тамъ дѣто чухъхъ че е. И дѣто влѣзува-
ше въ паланки, или въ градове, или въ
села, туряхъ по пазаръ-тъ болны-тъ, и
моляхъ му ся * да ся допржѣтъ поне до
полы-тъ на дрехы-тъ му; и колкото ся
допиралъ, исцѣлявахъ ся.

ГЛАВА 7.

1 И * събиратъ ся при него Фарисей-тъ, и
нѣкои отъ книжници-тъ, които бѣхъ до-
шли отъ Іерусалимъ. И като видѣхъ нѣкои
отъ ученицы-тъ му че ядѣтъ хлѣбъ съ
рѣцѣ нечисты, сирѣчь немыты, укорихъ
3 ги. (Защото Фарисей-тъ и всички-тъ Іу-
деи, ако си не омыжѣтъ рѣцѣ-тъ до лак-
тъ-тъ, не ядѣтъ, держаще прѣданіе-то на
4 стары-тъ. И отъ пазаръ *кога ся вращаѣтъ*,
ако ся не омыжѣтъ, не ядѣтъ; има и
други много *обычаи*, които сѣхъ пріяли да
држѣтъ; измиванія на чашы, и шулды
5 и мѣдницы и одрове;) Послѣ * пыталъ го
Фарисей-тъ и книжници-тъ: Защо твои-тъ
ученици не ходятъ по прѣданіе-то на ста-
ры-тъ, но съ немыты рѣцѣ ядѣтъ хлѣбъ?
6 А той отвѣща и рече имъ: Добрѣ е про-

рокувалъ Исаія за васъ лицемѣры-тъ; какъ-
то е писано: * “Тойзи народъ съ устны-тъ
си почита мя, а сѣрдце-то имъ далечъ отъ
7 стои отъ мене. И напраздно мя почитатъ,
8 учаще ученія, заповѣди челоувѣчески.” За-
щото оставихте заповѣдъ-тъ Божіѣхъ, и
држѣте прѣданіе-то челоувѣческо, измы-
ванія на шуцы и на чашы, и други по-
9 добны много таквызи правите. И казува-
ше имъ: Добрѣ че отмѣтате Божіѣхъ-тъ
заповѣдъ, за да вардите прѣданіе-то ваше.
10 Защото Моисей рече: * “Почитай бащѣ си
и майкѣ си” и, * “Който злослови бащѣ
или майкѣ, непѣрѣмѣнно да ся умъртви.”
11 Вы обаче казувате: Ако челоувѣкъ рече на
бащѣ или на майкѣ: * “Корванъ е, (сирѣчь
даръ), каквото бы ся ползувалъ ты отъ
12 мене, *доста* е; И не го оставяе вече да
стори нищо на бащѣ си или на майкѣ” ся;
13 И тѣй разваляте слово-то Божіе поради
ваше-то прѣданіе, което есте прѣдали: и
струвате подобны таквызи много.
14 И * призва всички-тъ народъ, и казу-
ваше имъ: Слушайте мя всинца, и разу-
15 мѣйте. Нѣма нищо извѣтъ челоувѣка що
влѣзува въ него, което може да го осквер-
ни, но което излѣзува изъ него, то е кое-
то осквернява челоувѣка. * Ако нѣкой има
уши да слуша, нека слуша.
17 И * като влѣзѣ въ кѣщи отъ народа,
пытахъ го ученицы-тъ му за притчѣ-тъ.
18 И казува имъ: Така ли и вы есте неразу-
мливы? Не разумѣвате ли че все що отъ
вънъ влѣзува въ челоувѣка, не може да го
19 осквернява? Защото не влѣзува въ сѣр-
дце-то му, но въ тѣрбухъ-тъ; и излѣзува въ
заходѣ-тъ, като исчистя всички-тъ астія.
20 Казуваше оше, че което излѣзува изъ че-
21 ловѣка, то осквернява челоувѣка. Защото
* отъ вѣтрѣ отъ сѣрдце-то на челоувѣцы-тъ
излѣзуютъ злы-тъ помысли, прѣлюбодѣя-
22 нія, блудства, убійства, Кражбы, лихоим-
ства, лукавство, коварство, похотливость,
поглѣдъ лукавъ, хуленіе, гордость, безум-
23 ство. Всички тѣзи лукавы *нѣща* извѣтрѣ
излѣзуютъ, и оскверняватъ челоувѣка.
24 И * като станѣ отъ тамъ, отиде въ прѣ-
дѣлы-тъ Тирскы и Сидонскы; и влѣзѣ въ
една кѣщъ, и не искаше да го наеме никой;
25 но не можѣ да ся укрые. Защото като
чу за него нѣкоя си жена, на коѣто
дѣщеря ѣ имаше духъ нечистъ, дойде и
26 припадна на нозѣ-тъ му. А тя жена бѣ
Еллинка, родомъ Сирофиникіанка: и мо-
ляше му ся да испѣжди бѣсъ-тъ отъ дѣ-
27 щерѣ ѣ. А Іисусъ ѣ рече: Остави да ся
насытитъ първомъ чада-та; защото не е
добрѣ да земе нѣкой хлѣбъ-тъ отъ чада-
28 та, и да го хвърли на псета-та. А тя отъ

жъ Мар. 14; 22. Іоан. 6; 17.
а Мар. 14; 23. Іоан. 6; 16, 17.
б Вижъ Лук. 24; 28.
в Гл. 8; 17, 18.
г Гл. 3; 5, 16; 14.
д Мар. 14; 34.

е Мар. 9; 20. Гл. 5; 27, 28.
жъ Дан. 19; 12.
—
а Мар. 15; 1.
б Мар. 15; 2.

з Ис. 29; 13. Мар. 15; 8.
и Ис. 20; 12. Втр. 5; 16.
Мар. 15; 4.
д Ис. 21; 17. Лев. 20; 9.
Прят. 20; 20.
е Мар. 15; 5, 23; 18.

жъ Мар. 15; 10.
з Мар. 11; 15.
и Мар. 15; 15.
і Быт. 6; 5, 8; 21. Мар. 15;
19.
к Мар. 15; 21.